

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 230/2014

af 11. marts 2014

om oprettelse af et instrument, der bidrager til stabilitet og fred

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 209, stk. 1, og artikel 212, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Denne forordning udgør et af de instrumenter, der direkte støtter Unionens eksterne politikker, og den efterfølger Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1717/2006 ⁽²⁾, der udløb den 31. december 2013.
- (2) Fredsbevarelse, forebyggelse af konflikter, styrkelse af den internationale sikkerhed og bistand til befolkninger, lande og regioner, der står over for naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer, hører til de vigtigste mål for Unionens optræden udadtil som omhandlet i bl.a. artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Kriser og konflikter, der påvirker lande og regioner, og andre faktorer, såsom terrorisme, organiseret kriminalitet, kønsbestemt vold, klimaændringer, problemer og trusler i forbindelse med it-sikkerheden og sikkerhedstrusler, der udspringer af naturkatastrofer, udgør en risiko for stabilitet og sikkerhed. For at sikre en effektiv og rettidig håndtering af disse problemer er der behov for specifikke finansielle ressourcer og finansieringsinstrumenter, som kan supplere humanitær bistand og langsigtede samarbejdsinstrumenter.

- (3) I sine konklusioner af 15.-16. juni 2001 godkendte Det Europæiske Råd Unionens program for forebyggelse af voldelige konflikter, og understregede Unionens politiske forpligtelse til konfliktforebyggelse som et af hovedmålene for Unionens forbindelser udadtil, og anerkendte, at instrumenterne for udviklingssamarbejde kan bidrage til at nå dette mål. Rådet har i sine konklusioner af 20. juni 2011 om konfliktforebyggelse gentaget, at dette program er et gyldigt politisk grundlag for en yderligere EU-indsats inden for konfliktforebyggelse. I sine konklusioner af 17. november 2009 godkendte Rådet konceptet for styrkelse af EU's mæglings- og dialogkapaciteter.
- (4) Rådets konklusioner af 19. november 2007 om EU's respons på struktursvaghed og konklusionerne vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, også af 19. november 2007, om sikkerhed og udvikling understregede, at sammenhængen mellem udvikling og sikkerhed bør være retningsgivende for Unionens strategier og politikker for at bidrage til udviklingsvenlig politikkohærens i overensstemmelse med artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og sammenhængen i Unionens optræden udadtil generelt. Især konkluderede Rådet, at det fremtidige arbejde med sikkerhed og udvikling bør omfatte de sikkerheds- og udviklingsmæssige følger for klimaændringerne, spørgsmål om forvaltning af miljø og naturressourcer samt migration.
- (5) Det Europæiske Råd godkendte den europæiske sikkerhedsstrategi den 12. december 2003 og den fælles analyse i sin gennemførelsesrapport den 11. december 2008. I sin meddelelse med titlen »Strategien for EU's indre sikkerhed i praksis — Fem skridt hen imod et mere sikkert EU« understregede Kommissionen også betydningen af samarbejde med tredjelande og regionale organisationer, især med henblik på bekæmpelse af en lang række trusler, såsom menneskehandel, narkotikahandel og terrorisme.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 11.12.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.3.2014.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1717/2006 af 15. november 2006 om oprettelse af et stabilitetsinstrument (EUT L 327 af 24.11.2006, s. 1).

- (6) I sin meddelelse »EU's respons på struktursvaghed — EU's bestræbelser på at fremme udvikling, fred og stabilitet i vanskelige situationer« anerkendte Kommissionen Unionens betydelige bidrag til fremme af fred og stabilitet ved at tage fat på voldshandlinger og underliggende årsager til usikkerhed og voldelige konflikter. Denne forordning bør bidrage til at nå disse målsætninger.
- (7) Den 8. december 2008 godkendte Rådet en samlet tilgang til Unionens gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000) og 1820 (2008) om kvinder, fred og sikkerhed, som anerkender de tætte forbindelser mellem fred, sikkerhed, udvikling og ligestilling mellem mænd og kvinder. Unionen har gang på gang opfordret til den fulde gennemførelse af dagsordenen vedrørende kvinder, fred og sikkerhed som fastlagt i de relevante resolutioner fra De Forenede Nationers Sikkerhedsråd, navnlig med hensyn til nødvendigheden af at bekæmpe vold mod kvinder i konfliktsituationer og fremme kvinders deltagelse i fredsopbygning.
- (8) EU's strategiske ramme og handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati, der blev vedtaget af Rådet den 25. juni 2012, opfordrer til udarbejdelse af praktisk vejledning for at sikre, at der tages hensyn til menneskerettigheder ved udformningen og gennemførelsen af terrorbekæmpelsesforanstaltninger, og understreger, at udryddelsen af tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling samt overholdelse af den nødvendige proces (herunder uskyldsformodning, retten til en retfærdig rettergang og retten til et forsvar) er en EU-prioritet i forbindelse med gennemførelse af menneskerettigheder.
- (9) Demokrati og menneskerettigheder er sat helt i front i Unionens forbindelser med tredjelande og bør derfor betragtes som principper under denne forordning.
- (10) I Det Europæiske Råds erklæring af 25. marts 2004 om bekæmpelse af terrorisme opfordres der til, at terrorbekæmpelsesmålene integreres i de eksterne bistandsprogrammer. Den Europæiske Unions terrorbekæmpelsesstrategi, som Rådet vedtog den 30. november 2005, opfordrede til øget samarbejde om terrorbekæmpelse med tredjelande og FN. Rådets konklusioner af 23. maj 2011 om bedre sammenkædning af de interne og eksterne aspekter af terrorbekæmpelse opfordrede til, at de kompetente myndigheder, der er involveret i terrorbekæmpelse i tredjelande, får styrket deres kapacitet ved den strategiske programmering af stabilitetsinstrumentet, som blev oprettet ved forordning (EF) nr. 1717/2006.
- (11) Forordning (EF) nr. 1717/2006, blev vedtaget med det formål at sætte Unionen i stand til at reagere på eksisterende og begyndende krisesituationer på en ensartet og integreret måde, at håndtere specifikke globale og tværregionale sikkerhedstrusler og at forbedre kriseberedskabet. Nærværende forordning tager sigte på at oprette et revideret instrument på grundlag af erfaringerne med forordning (EF) nr. 1717/2006 for at øge effektiviteten af og sammenhængen i Unionens aktioner i forbindelse med krisestyring, forebyggelse af konflikter, fredsopbygning og kriseberedskab og ved håndtering af sikkerhedstrusler og -udfordringer.
- (12) Foranstaltninger, der vedtages i henhold til denne forordning, bør forfølge målene i artikel 21 i TEU og artikel 208 og 212 i TEUF. De kan supplere og bør være i overensstemmelse med de foranstaltninger, som Unionen træffer med henblik på gennemførelse af målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik inden for rammerne af afsnit V i TEU, og de foranstaltninger, der vedtages inden for rammerne af femte del i TEUF. Rådet og Kommissionen bør i overensstemmelse med deres respektive beføjelser samarbejde om at sikre en sådan ensartethed.
- (13) Denne forordning bør være i overensstemmelse med bestemmelserne vedrørende tilrettelæggelsen og funktionen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (»EU-Udenrigstjenesten«), jf. Rådets afgørelse 2010/427/EU ⁽¹⁾. Erklæringen fra 2010 fra den højtstående repræsentant om politisk ansvarlighed bekræftede principperne om dialog med og høring af samt informationsformidling og rapportering til Europa-Parlamentet.
- (14) Alt efter omstændighederne bør Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten regelmæssigt og hyppigt udveksle synspunkter og oplysninger med Europa-Parlamentet. Herudover skal Europa-Parlamentet i henhold til relevante interinstitutionelle aftaler om forholdet gives adgang til dokumenter for at sikre, at retten til indsigt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁾ udøves på et informeret grundlag.
- (15) Der er fastsat fælles regler og procedurer for gennemførelse af instrumenterne til finansiering af Unionens optræden udadtil i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 ⁽³⁾.
-
- ⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).
- ⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om fælles regler og procedurer for gennemførelse af Unionens instrumenter til finansiering af optræden udadtil (se side 11 i denne EUT).

(16) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår programmerings- og gennemførelsesforanstaltninger. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.

(17) Under hensyn til disse gennemførelsesretsakters art, især deres politiske retningsgivende karakter og budgetmæssige konsekvenser, bør undersøgelsesproceduren i princippet anvendes ved deres vedtagelse, undtagen i forbindelse med mindre finansielle foranstaltninger.

(18) Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, når det i behørigt begrundede tilfælde i forbindelse med behovet for en hurtig indsats fra Unionens side er påkrævet af særligt hastende årsager.

(19) Unionen bør tilstræbe den mest effektive anvendelse af de ressourcer, der er til rådighed, for at optimere virkningen af sin optræden udadtil. Dette bør ske ved hjælp af sammenhæng og komplementaritet mellem instrumenterne for Unionens optræden udadtil samt skabelse af synergier mellem nærværende instrument, andre EU-instrumenter til finansiering af Unionens optræden udadtil og andre af Unionens politikker. Dette bør endvidere føre til gensidig styrkelse af de programmer, der iværksættes i henhold til instrumenterne til finansiering af optræden udadtil.

(20) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(21) Denne forordning fastlægger en finansieringsramme for dens anvendelsesperiode, der skal udgøre det primære referencebeløb for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾.

(22) Det er hensigtsmæssigt at afstemme denne forordnings anvendelsesperiode med anvendelsesperioden for Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 ⁽²⁾. Nærværende forordning bør derfor finde anvendelse fra den 1. januar 2014 indtil den 31. december 2020 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og mål

1. Ved denne forordning oprettes et instrument (»instrument, der bidrager til stabilitet og fred«), der for perioden 2014-2020 direkte støtter Unionens eksterne politikker ved at øge effektiviteten af og sammenhængen i Unionens aktioner i forbindelse med krisestyring, forebyggelse af konflikter, fredsopbygning og krisberedskab og ved håndtering af globale og tværregionale trusler.

2. Unionen træffer foranstaltninger vedrørende udviklings-samarbejde samt finansielt, økonomisk og teknisk samarbejde med tredjelande, regionale og internationale organisationer og andre statslige aktører og civilsamfundsaktører på de betingelser, der er fastsat i denne forordning.

3. Med henblik på denne forordning omfatter begrebet »civilsamfundsaktører« ikke-statslige organisationer, organisationer, der repræsenterer oprindelige folk, lokale borgergrupper og erhvervssammenslutninger, kooperativer, fagforeninger, organisationer, der repræsenterer økonomiske og sociale interesser, lokale organisationer (herunder netværk) inden for decentralt regionalt samarbejde og decentral regional integration, forbrugerorganisationer, kvinde- og ungdomsorganisationer, organisationer inden for undervisning, kultur, forskning og videnskab, universiteter, kirker, religiøse sammenslutninger og trossamfund, medier og alle ikke-statslige sammenslutninger og private og offentlige stiftelser, som vil kunne bidrage til de interne politikkers udvikling eller eksterne dimension. Andre organer eller aktører, der ikke er opført i dette afsnit, kan finansieres, når det er nødvendigt for at nå denne forordnings mål.

4. De specifikke mål for denne forordning er:

a) i en eksisterende eller begyndende krisesituation at bidrage hurtigt til stabilitet gennem en effektiv indsats, der er udformet med henblik på at hjælpe med at opretholde, etablere eller genetablere de betingelser, som er nødvendige for en korrekt gennemførelse af Unionens eksterne politikker og tiltag i overensstemmelse med artikel 21 i TEU

b) at bidrage til at forebygge konflikter og til at sikre kapacitet og beredskab til at håndtere situationer før og efter en krise og opbygge fred, og

c) at håndtere specifikke globale og tværregionale trusler mod fred, international sikkerhed og stabilitet.

⁽¹⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

Artikel 2

EU-bistandens ensartethed og komplementaritet

1. Kommissionen sikrer, at foranstaltninger, der vedtages i henhold til denne forordning, er i overensstemmelse med Unionens overordnede strategiske politiske ramme for partnerlandene og især med målene med de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, samt med andre relevante EU-foranstaltninger.

2. Foranstaltninger, der vedtages i henhold til denne forordning, kan supplere og skal være i overensstemmelse med de foranstaltninger, der vedtages i henhold til afsnit V i TEU og femte del i TEUF. Foranstaltninger, der vedtages i henhold til denne forordning, skal tage behørigt hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter.

3. EU-bistand i henhold til denne forordning supplerer den bistand, der ydes i henhold til EU-instrumenter vedrørende ekstern bistand, den ydes kun i det omfang, der ikke kan gøres en tilstrækkelig og effektiv indsats på grundlag af disse instrumenter, og den programmeres og gennemføres, hvor det er relevant, på en sådan måde, at der opnås kontinuitet i forbindelse med aktionerne under disse instrumenter.

4. Følgende tværgående spørgsmål, inddrages, så vidt muligt også i programmeringen:

- a) fremme af demokrati og god regeringsførelse
- b) menneskerettigheder samt humanitær folkeret, herunder børns rettigheder og oprindelige folks rettigheder
- c) ikke-diskrimination
- d) ligestilling mellem mænd og kvinder samt styrkelse af kvinders indflydelse og status
- e) konfliktforebyggelse, og
- f) klimaændringer.

5. Der kan ikke ydes støtte i henhold til denne forordning til aktiviteter, der falder ind under anvendelsesområdet for Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU ⁽²⁾, og som er støtteberettigede i henhold til disse retsakter.

6. For at gøre både Unionens og de nationale bistandsforanstaltninger mere effektive og indbyrdes komplementære og undgå dobbelt finansiering fremmer Kommissionen en snæver samordning af Unionens aktiviteter og med medlemsstaternes aktiviteter såvel på beslutningsniveau som på stedet. Med henblik herpå anvender medlemsstaterne og Kommissionen et informationsudvekslingssystem. Kommissionen kan tage initiativer for at fremme en sådan samordning. Kommissionen sikrer

endvidere samordning og samarbejde med multilaterale, regionale og subregionale organisationer og andre donorer.

AFSNIT II

TYPEN AF EU-BISTAND

Artikel 3

Bistand i tilfælde af eksisterende eller begyndende krisesituationer for at forebygge konflikter

1. Unionen yder teknisk og finansiell bistand til at nå de specifikke mål, der er fastsat i artikel 1, stk. 4, litra a), i tilfælde af følgende ekstraordinære og uforudsete situationer:

- a) en eksisterende eller begyndende krisesituation
- b) en situation, der udgør en trussel mod demokratiet, lov og orden, beskyttelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder eller enkeltpersoners sikkerhed, navnlig personer, der er udsat for kønsrelateret vold i situationer med ustabilitet, eller
- c) en situation, der truer med at udvikle sig til en væbnet konflikt eller med alvorligt at destabilisere det eller de berørte tredjelande.

Sådan bistand kan også tjene til håndtering af situationer, hvor Unionen har påberåbt sig bestemmelserne om væsentlige elementer i internationale aftaler med henblik på helt eller delvis at suspendere samarbejde med tredjelande.

2. Teknisk og finansiell bistand som omhandlet i stk. 1 kan omfatte følgende:

- a) støtte i form af teknisk og logistisk bistand til internationale og regionale organisationers og statslige aktørers og civilsamfundsaktørers bestræbelser på at fremme tillidskabelse, mægling, dialog og forsoning
- b) støtte til gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolutioner om kvinder, fred og sikkerhed, især i skrøbelige lande og konflikt- eller postkonfliktlande
- c) støtte til oprettelse af midlertidige administrationer med folkeretligt mandat og støtte til deres arbejde
- d) støtte til udvikling af demokratiske, pluralistiske statslige institutioner, herunder foranstaltninger til styrkelse af kvinders rolle i sådanne institutioner, effektiv civil administration og civil kontrol med sikkerhedssystemet samt foranstaltninger til styrkelse af kapaciteten hos de retshåndhævende og retslige myndigheder, der er involveret i bekæmpelsen af terrorisme, organiseret kriminalitet og alle former for ulovlig handel

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand (EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU af 17. december 2013 om en EU-civilbeskyttelsesordning (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 924).

- e) støtte til internationale straffedomstole og nationale undersøgelsesdomstole, sandheds- og forsoningskommissioner samt mekanismer til retsforfølgelse af menneskerettighedskrænkelser og fremsættelse af krav om og fastlæggelse af ejendomsrettigheder, som er oprettet i overensstemmelse med internationale standarder inden for menneskerettigheder og retsstatsprincippet
- f) støtte til foranstaltninger, der er nødvendige for at påbegynde rehabilitering og genopbygning af nøgleinfrastruktur, boliger, offentlige bygninger og økonomiske aktiver og væsentlig produktionskapacitet, og støtte til andre foranstaltninger, som skal genoplive den økonomiske aktivitet, fremme beskæftigelsen og skabe de nødvendige mindstebetingelser for en bæredygtig social udvikling
- g) støtte til civile foranstaltninger i forbindelse med demobilisering og reintegrering af tidligere kombattanter og deres familier i det civile samfund og om nødvendigt deres repatriering og foranstaltninger til håndtering af problematikken med børnesoldater og kvindelige kombattanter
- h) støtte til foranstaltninger til afbødning af de sociale følger af en omstrukturering af væbnede styrker
- i) støtte til foranstaltninger til inden for rammerne af Unionens samarbejdspolitikker og deres målsætninger at håndtere de socioøkonomiske følger for den civile befolkning af personelminer, ueksploderet ammunition eller eksplosive krigsefterladenskaber. Aktiviteter, der finansieres i henhold til denne forordning, kan blandt andet omfatte risikooplysning, minesporing og -rydning samt i forbindelse hermed destruktion af lagre
- j) støtte til foranstaltninger til inden for rammerne af Unionens samarbejdspolitikker og deres målsætninger at bekæmpe ulovlig brug af og adgang til skydevåben, håndskydevåben og lette våben
- k) støtte til foranstaltninger til at sikre, at der tages behørigt hensyn til kvinders og børns særlige behov i krise- og konfliktsituationer, herunder situationer, hvor de udsættes for kønsbestemt vold
- l) støtte til rehabilitering og reintegrering af ofre for væbnede konflikter, herunder foranstaltninger til opfyldelse af kvinders og børns særlige behov
- m) støtte til foranstaltninger til fremme af og forsvar for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, demokrati og retsstatsprincippet samt de hermed forbundne internationale instrumenter
- n) støtte til socioøkonomiske foranstaltninger til at fremme lige adgang til og transparent forvaltning af naturressourcerne i en eksisterende eller begyndende krisesituation, herunder fredsopbygning
- o) støtte til foranstaltninger til at håndtere de potentielle følger af pludselige befolkningsbevægelser af relevans for den politiske og sikkerhedsmæssige situation, herunder foranstaltninger til dækning af værtssamfundenes behov i en eksisterende eller begyndende krisesituation, herunder fredsopbygning
- p) støtte til foranstaltninger til at fremme civilsamfundets udvikling og organisering og dets deltagelse i den politiske proces, herunder foranstaltninger til at styrke kvinders rolle i sådanne processer, samt foranstaltninger til fremme af uafhængige, pluralistiske og professionelle medier
- q) støtte til foranstaltninger til håndtering af naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer, der er en trussel mod stabiliteten og folkesundheden i forbindelse med pandemier, i mangel af eller som supplement til humanitær bistand og civilbeskyttelsesbistand fra Unionen.
3. I de situationer, der er omhandlet i stk. 1 i denne artikel, kan Unionen også yde teknisk og finansiel bistand, som ikke udtrykkeligt er omfattet af stk. 2 i denne artikel. Denne bistand begrænses til ekstraordinære bistandsforanstaltninger, jf. artikel 7, stk. 2, som opfylder følgende betingelser:
- a) de henhører både under denne forordnings generelle anvendelsesområde og de specifikke mål, der er fastsat i artikel 1, stk. 4, litra a)
- b) de er tidsmæssigt begrænset til den periode, der er fastsat i artikel 7, stk. 2
- c) de ville normalt være omfattet af andre EU-instrumenter vedrørende ekstern bistand eller de andre komponenter i denne forordning, men fordi der er behov for at reagere hurtigt på situationen, bør de behandles via kriseforanstaltninger til eksisterende eller begyndende krisesituationer.

Artikel 4

Bistand til forebyggelse af konflikter, fredsopbygning og kriseberedskab

1. Unionen yder teknisk og finansiel bistand til at nå de specifikke mål, der er fastsat i artikel 1, stk. 4, litra c). Denne bistand skal omfatte foranstaltninger til opbygning og styrkelse af Unionens og dens partners kapacitet til at forebygge konflikter, opbygge fred og imødegå behov før og efter en krisesituation i tæt samordning med FN og andre internationale, regionale og subregionale organisationer og statslige aktører og civilsamfundsaktører i deres bestræbelser for:

- a) at fremme tidlig varsling og konfliktfølsom risikoanalyse ved politikudformningen og gennemførelsen af politikker
- b) at fremme og opbygge kapacitet til tillidsskabende foranstaltninger, mægling, dialog og forsoning under særligt hensyn til nye spændinger mellem forskellige samfundsgrupper

- c) at styrke kapaciteten til deltagelse og deployering i civile stabiliseringsmissioner
- d) at forbedre genopbygningen efter konflikter og efter katastrofer af relevans for den politiske og sikkerhedsmæssige situation
- e) at bremse brugen af naturressourcer til finansiering af konflikter og at støtte interessenteres overholdelse af initiativer, f.eks. Kimberleyprocessens certificeringsordning, navnlig i forbindelse med gennemførelsen af effektiv national kontrol med produktionen af og handelen med naturressourcer.

2. Foranstaltninger i henhold til denne artikel:

- a) omfatter overførsel af knowhow, udveksling af oplysninger og bedste praksis, vurdering af risici eller trusler, forskning og analyse, systemer for tidlig varsling, uddannelse og levering af tjenesteydelser.
- b) skal bidrage til yderligere udvikling af en strukturel dialog om spørgsmål vedrørende fredsopbygning
- c) kan omfatte teknisk og finansiel bistand til gennemførelse af fredsopbyggende aktioner og statsopbygningsaktioner.

Artikel 5

Bistand til håndtering af globale og tværregionale trusler og begyndende trusler

1. Unionen yder teknisk og finansiel bistand til at nå de specifikke mål, der er fastsat i artikel 1, stk. 4, litra c), på følgende områder:

- a) trusler mod lov og orden, den enkeltes sikkerhed, kritisk infrastruktur og folkesundheden.
- b) begrænsning af og beredskab vedrørende risici, hvad enten af forsætlig, tilfældig eller naturlig oprindelse, i forbindelse med kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare materialer og agenser

2. Bistand på de i stk. 1, litra a), omhandlede områder omfatter støtte til foranstaltninger, der tager sigte på:

- a) at styrke kapaciteten hos de retshåndhævende, de retslige og de civile myndigheder, der er involveret i bekæmpelse af terrorisme, organiseret kriminalitet, herunder it-kriminalitet, og alle former for ulovlig handel samt i effektiv kontrol med ulovlig handel og transit
- b) at håndtere trusler mod kritisk infrastruktur, hvilket kan omfatte international transport, herunder passager- og gods-transport, energivirksomhed og -distribution samt elektroniske informations- og kommunikationsnet. Sådanne foranstaltninger skal lægge særlig vægt på tværregionalt samarbejde og gennemførelse af internationale standarder inden for risikoerkendelse, sårbarhedsanalyse, katastrofeberedskab, varsling og konsekvensstyring

- c) at sikre en fyldestgørende reaktion på større trusler mod folkesundheden, som f.eks. pludseligt opståede epidemier med potentielle tværnationale virkninger

- d) at håndtere klimaændringernes globale og tværregionale virkninger, der har potentielt destabiliserende følger for fred og sikkerhed.

3. For så vidt angår de i stk. 2, litra a), omhandlede foranstaltninger:

- a) tværregionalt samarbejde mellem to eller flere tredjelande, der har udvist klar politisk vilje til at imødegå de problemer, der opstår, skal prioriteres. Der kan også gennemføres et samarbejde med individuelle lande, regioner eller internationale, regionale og subregionale organisationer om bekæmpelse af terrorisme

- b) de skal lægge særlig vægt på god forvaltningspraksis og være i overensstemmelse med international ret

- c) med hensyn til bistand til myndigheder, der er involveret i bekæmpelse af terrorisme, prioriteres støtteforanstaltninger vedrørende udvikling og styrkelse af lovgivning til bekæmpelse af terrorisme, gennemførelse og anvendelse af skatte-, told- og immigrationslovgivning, udvikling af retshåndhævelsesprocedurer, der er i overensstemmelse med de højeste internationale standarder og som overholder international ret, styrkelse af demokratisk kontrol og institutionelle tilsynsmekanismer samt forebyggelse af voldelig radikalisme

- d) med hensyn til bistand i forbindelse med narkotikaproblemet lægges der behørig vægt på internationalt samarbejde med henblik på fremme af bedste praksis for begrænsning af efterspørgsel, produktion og skader.

4. Bistand på de i stk. 1, litra b), omhandlede områder omfatter støtte til foranstaltninger, der tager sigte på:

- a) at fremme civile forskningsaktiviteter som et alternativ til forsvarsrelateret forskning

- b) at forbedre sikkerhedspraksis på civile anlæg, hvor følsomme kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare materialer eller agenser oplagres, eller hvor de håndteres i forbindelse med civile forskningsprogrammer

- c) inden for rammerne af Unionens samarbejdspolitikker og deres målsætninger at støtte etablering af civil infrastruktur og gennemførelse af relevante civile undersøgelser, der er nødvendige for nedlukning, oprydning eller omstilling af våbenrelaterede faciliteter og anlæg, når det erklæres, at de ikke længere er del af et forsvarsprogram

- d) at styrke kapaciteten hos de kompetente civile myndigheder, der er involveret i udvikling og håndhævelse af effektiv kontrol med ulovlig handel med kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare materialer og agenser (herunder udstyr til produktion eller levering heraf)

- e) at udvikle de retlige rammer og den institutionelle kapacitet til indførelse og håndhævelse af effektiv eksportkontrol med produkter med dobbelt anvendelse, herunder regionale samarbejdsforanstaltninger
- f) at udvikle et effektivt civilt katastrofeberedskab, beredskabsplaner, kriseindsats og kapacitet til oprydningsforanstaltninger.

AFSNIT III

PROGRAMMERING OG GENNEMFØRELSE

Artikel 6

Generel ramme

Unionens bistand gennemføres i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 236/2014 ved hjælp af:

- a) ekstraordinære bistandsforanstaltninger og midlertidige indsatsprogrammer, jf. artikel 7
- b) tematiske strategidokumenter og flerårige vejledende programmer, jf. artikel 8
- c) årlige handlingsprogrammer, individuelle foranstaltninger og særlige foranstaltninger
- d) støtteforanstaltninger.

Artikel 7

Ekstraordinære bistandsforanstaltninger og midlertidige indsatsprogrammer

1. EU-bistand i henhold til artikel 3 ydes i form af ekstraordinære bistandsforanstaltninger og midlertidige indsatsprogrammer.

2. I situationer som omhandlet i artikel 3, stk. 1, kan Kommissionen vedtage ekstraordinære bistandsforanstaltninger, som opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 3. En sådan ekstraordinær bistandsforanstaltning kan have en varighed af op til 18 måneder, som kan forlænges op til yderligere seks måneder, op til en maksimal varighed på 30 måneder, hvis der ligger objektive og uforudsete hindringer i vejen for gennemførelsen af dem, forudsat at der ikke sker en stigning i udgifterne til foranstaltningerne.

I tilfælde af at en krisesituation eller konflikt trækker i langdrag, kan Kommissionen vedtage en anden ekstraordinær bistandsforanstaltning af en varighed på op til 18 måneder.

Varigheden af den ekstraordinære bistandsforanstaltning som omhandlet i første afsnit kombineret med varigheden i andet afsnit må ikke overstige 36 måneder.

3. Er udgifterne til en ekstraordinær bistandsforanstaltning på mere end 20 000 000 EUR, vedtages den efter undersøgelsesproceduren i artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 236/2014.

4. Inden Kommissionen vedtager eller forlænger en ekstraordinær bistandsforanstaltning, hvortil udgifterne andrager op til 20 000 000 EUR, underretter den Rådet om foranstaltningernes karakter og formål og om de forventede udgifter. Kommissionen underretter ligeledes Rådet, inden den foretager betydelige grundlæggende ændringer i ekstraordinære bistandsforanstaltninger, der allerede er vedtaget. Af hensyn til sammenhængen i Unionens optræden udadtil tager Kommissionen højde for Rådets relevante politiske strategi ved såvel sin planlægning som sin efterfølgende gennemførelse af sådanne foranstaltninger.

5. Kommissionen aflægger hurtigst muligt efter vedtagelsen af en ekstraordinær bistandsforanstaltning og under alle omstændigheder senest tre måneder herefter beretning til Europa-Parlamentet og Rådet, idet den forelægger en oversigt over de vedtagne foranstaltningers art og berettigelse samt den sammenhæng, hvori de indgår, herunder sådanne foranstaltningers komplementaritet med Unionens igangværende og planlagte indsats.

6. Kommissionen kan vedtage midlertidige indsatsprogrammer efter undersøgelsesproceduren i artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 236/2014 med henblik på at etablere eller genetablere de væsentlige betingelser, der er nødvendige for en effektiv gennemførelse af Unionens eksterne samarbejdspolitikker.

Midlertidige indsatsprogrammer skal bygge på ekstraordinære bistandsforanstaltninger.

7. Kommissionen holder Europa-Parlamentet behørigt og rettidigt underrettet om sin planlægning og gennemførelsen af EU-bistand i henhold til artikel 3, herunder de forventede udgifter, og underretter ligeledes Europa-Parlamentet, når den foretager omfattende ændringer eller forlængelser af denne bistand.

Artikel 8

Tematiske strategidokumenter og flerårige vejledende programmer

1. Tematiske strategidokumenter udgør det generelle grundlag for gennemførelse af bistand i henhold til artikel 4 og 5. Tematiske strategidokumenter skal danne ramme om samarbejdet mellem Unionen og de berørte partnerlande eller -regioner.

2. Udarbejdelsen og gennemførelsen af tematiske strategidokumenter skal overholde principperne om bistandseffektivitet, såsom partnerskab, samordning og, hvor dette er relevant, harmonisering. De tematiske strategidokumenter skal derfor være i overensstemmelse med og undgå overlappning af programmeringsdokumenter, der er godkendt eller vedtaget i henhold til andre EU-instrumenter vedrørende eksternt bistand.

Tematiske strategidokumenter skal principielt baseres på en dialog mellem Unionen og eventuelt de relevante medlemsstater på den ene side og de berørte partnerlande eller -regioner, herunder civilsamfundet og regionale og lokale myndigheder, på den anden side for at sikre, at de berørte lande eller regioner får tilstrækkeligt ejerskab til programmeringsprocessen.

Unionen og medlemsstaterne konsulterer hinanden på et tidligt tidspunkt i programmeringsprocessen for at fremme ensartetheden og komplementariteten i deres samarbejdsaktiviteter.

3. Hvert tematisk strategidokument skal ledsages af et flerårigt vejledende program med en kortfattet oversigt over de prioriterede områder, der er udvalgt til EU-finansiering, samt EU-bistandens specifikke mål, forventede resultater, resultatindikatorer og tidsramme.

Det flerårige vejledende program fastlægger de vejledende finansielle bevillinger til hvert program deri under hensyn til de berørte partnerlandes eller -regioners behov og særlige vanskeligheder. De finansielle bevillinger kan eventuelt angives i form af et beløbsinterval.

4. Kommissionen godkender tematiske strategidokumenter og vedtager flerårige vejledende programmer efter undersøgelsesproceduren i artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 236/2014. Denne procedure finder også anvendelse i forbindelse med omfattende revisioner, som medfører markante ændringer af tematiske strategidokumenter eller flerårige vejledende programmer.

5. Undersøgelsesproceduren i artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 236/2014, anvendes ikke ved ubetydelige ændringer eller tekniske tilpasninger i de tematiske strategidokumenter og flerårige vejledende programmer, i henhold til hvilke midlerne omfordres inden for de vejledende finansielle bevillinger pr. prioriteret område, eller de oprindelige vejledende finansielle bevillinger forøges eller mindskes med højst 20 % svarende til et beløb på højst 10 000 000 EUR, forudsat at sådanne ændringer eller tekniske tilpasninger ikke påvirker de prioriterede områder og mål, der er fastsat i de pågældende dokumenter.

I sådanne tilfælde skal ændringerne eller de tekniske tilpasninger hurtigst muligt meddeles Europa-Parlamentet og medlemsstaternes repræsentanter i det i artikel 11 omhandlede udvalg.

6. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende behovet for en hurtig indsats fra Unionens side kan Kommissionen ændre tematiske strategidokumenter og flerårige vejledende programmer efter proceduren i artikel 16, stk. 4, i forordning (EU) nr. 236/2014.

7. Enhver programmering eller revision af programmer, der finder sted efter offentliggørelsen af den midtvejsrevisionsrapport, der er nævnt i artikel 17 i forordning (EU) nr. 236/2014, skal tage hensyn til resultaterne og konklusionerne i nævnte rapport.

Artikel 9

Civilsamfundet

Ved udarbejdelse, programmering, gennemførelse og overvågning af de foranstaltninger, der er omfattet af denne forordning, konsulteres civilsamfundet, hvor dette er muligt og hensigtsmæssigt.

Artikel 10

Menneskerettigheder

1. Kommissionen sikrer, at alle foranstaltninger, der vedtages i henhold til denne forordning i forbindelse med bekæmpelsen af terrorisme og organiseret kriminalitet, gennemføres i overensstemmelse med international ret, herunder den humanitære folkeret.

2. I henhold til EU's strategiske ramme og handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati udarbejder Kommissionen praktisk vejledning for at sikre, at der tages hensyn til menneskerettigheder ved udformningen og gennemførelsen af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger, navnlig med hensyn til forebyggelse af tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling samt overholdelse af den behørig proces, herunder uskyldsformodning, retten til en retfærdig rettergang og retten til et forsvar. Der skal ligeledes være et klart menneskerettighedsperspektiv i foranstaltninger vedrørende it-sikkerhed og bekæmpelse af it-kriminalitet.

3. Kommissionen overvåger omhyggeligt gennemførelsen af foranstaltningerne i stk. 1 med henblik på at sikre overholdelse af menneskerettighedsforpligtelser. Kommissionen indarbejder oplysninger herom i sin regelmæssige rapportering.

AFSNIT IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 11

Udvalg

Kommissionen bistås af et udvalg (»Udvalget for Instrumentet, der bidrager til Stabilitet og Fred«). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 12

Tjenesten for EU's Optræden Udadtil

Denne forordning anvendes i overensstemmelse med afgørelse 2010/427/EU, særlig artikel 9.

Artikel 13

Finansieringsramme

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af denne forordning for perioden 2014-2020 fastsættes til 2 338 719 000 EUR.

2. De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for den flerårige finansielle ramme.

3. I perioden 2014-2020:

Artikel 14

Ikrafttræden

a) tildeles mindst 70 procentpoint af finansieringsrammen til foranstaltninger, der falder ind under artikel 3, og

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

b) ni procentpoint til foranstaltninger, der falder ind under artikel 4.

Den anvendes fra den 1. januar 2014 indtil den 31. december 2020.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i enhver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. marts 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

Europa-Kommissionens erklæring om den strategiske dialog med Europa-Parlamentet ⁽¹⁾

Europa-Kommissionen vil på grundlag af artikel 14 i TEU føre en strategisk dialog med Europa-Parlamentet forud for programmeringen inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 230/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til fremme af stabilitet og fred og eventuelt efter en indledende høring af de relevante modtagere. Europa-Kommissionen vil forelægge Europa-Parlamentet de relevante foreliggende programmeringsdokumenter med angivelse af de vejledende bevillinger pr. land/region og, inden for et land/en region, prioriteter, forventede resultater og de vejledende bevillinger pr. prioritet til geografiske programmer samt valg af bistandsmetoder (*). Europa-Kommissionen vil forelægge Europa-Parlamentet de relevante foreliggende programmeringsdokumenter med angivelse af tematiske prioriteter, forventede resultater, valg af bistandsmetoder (*) og de finansielle bevillinger, der er afsat til sådanne prioriteter i de tematiske programmer. Europa-Kommissionen vil tage hensyn til Europa-Parlamentets holdning til spørgsmålet.

Europa-Kommissionen vil føre en strategisk dialog med Europa-Parlamentet i forbindelse med udarbejdelsen af midtvejsrevisionen og forud for enhver væsentlig revision af programmeringsdokumenterne i forordningens gyldighedsperiode.

Europa-Kommissionen vil på Europa-Parlamentets anmodning redegøre for, på hvilke punkter der er taget hensyn til Europa-Parlamentets bemærkninger i forbindelse med programmeringsdokumenterne og enhver anden opfølgning på den strategiske dialog.

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen vil være repræsenteret af den ansvarlige kommissær.

(*) Hvis relevant.